

Mercè Rodoreda o la joia de la Corona Literària de Catalunya

Una primera definició de Mercè Rodoreda (1908-1923), si això és possible, és que va ser una escriptora total. Pràcticament no se li va resistir res dins de la literatura, per més que se la conegui bàsicament com a narradora —novel·la, narracions. D'aquí l'encert de programar-la en les presents Lectures a la Fresca, que volen apropar-nos tant uns *Viatges i flors* que, per més que ens els serveixin editorialment com a narracions, no deixen de ser uns extraordinaris poemes en prosa, com es va inventar al segle XIX el geni poètic que fou Charles Baudelaire. Així com un tast del seu teatre que, en vida seva, va trepitjar pocs teatres i no pas per culpa seva. També, encara que no s'esmerçés públicament pel memorialisme, avui tenim esplèndides cartes que s'hi inclouen, per exemple. Tot plegat perquè la seva ambició va suplir amb escriure la manca d'estudis i les extraordinàries penalitats vitals (dues guerres, un perllongat exili). Res no li va impedir una extraordinària preparació amb el resultat que avui tenim i gaudim.

Personalment, no tinc cap dubte que a Rodoreda li devem molts i molts lectors en llengua catalana, perquè en tot allò que ens ofereix hi ha la qualitat de la senzillesa, que pot admirar tant un Premi Nobel, com va ser el cas de García Márquez, com la lectora més corrent, com és el meu cas i segurament el de qui sentiran els seus mots en una nit d'estiu. Una cosa distinta és el desencertat republicanisme lector actual, que és ben distint del republicanisme polític. Un republicanisme que ens ha brindat odiografies en comptes de biografies d'ella, per exemple. Com també ens posa en primer pla la importància que va tenir en la seva vida el seu company vallesà Armand Obiols (pseudònim de Joan Prat Esteve). Passats els quaranta anys del seu traspàs, estic segura que després de gaudir dels seus mots, del seu art, ningú tindrà dubtes que és una joia de la Corona Literària Catalana i que no cal que tingui raó qui opina que a Catalunya tenim problemes amb les nostres grans figures, fins i tot les literàries.

Marta Pessarrodona, poeta i biògrafa de Mercè Rodoreda